

[Jens Peter Jensen.]

at gøre den højtærede handelsminister til, hvad man kan kalde for rigets teknologiske kansler. Det er at gå lige vidt nok. Vi vil foretrække, at rådets sammensætning følger den liberalistiske tankegang, som forslaget i øvrigt bygger på, og vi kan tænke os en styrelse, gerne med udskiftning efter 3 års perioder, sammensat efter indstilling fra forskellige organisationer i lighed med tidligere lovgivning.

Disse spørgsmål vil vi gerne se på under udvalgsarbejdet. Jeg kan tilsige saglig og velvillig behandling af lovforslaget, og jeg håber, ministeren vil have forståelse for nogle af de betragtninger, jeg her har gjort gældende.

Dagmar Andreasen: Langt de fleste af de lovforslag, vi har til behandling, fører til øget forbrug i samfundet, og det er velgørende, når vi dog en gang imellem får præsenteret lovforslag, der, hvis de ellers kommer til at fungere efter hensigten, vil føre til en produktionsstigning. Jeg har lyst til her at tilføje: en produktionsstigning, uden at der er tale om at udvide de offentlige udgifter, men kun om at bruge det, man hidtil har fået for de offentlige udgifter, på en anden måde. Så vidt jeg kan se, er der kun tale om en udvidelse af de offentlige udgifter med omkring et par millioner kroner til sekretariatet.

Jeg har ikke andet end ros tilovers for initiativet til denne lov, og jeg føler mig overbevist om, at hvis vi virkelig i dette hus kunne tage os sammen til at interessere os mere for forudsætningerne for produktionsstigning, end vi hidtil har gjort, så ville Danmarks økonomiske situation tegne sig anderledes.

Det har ofte været fremhævet af dem, der giver sig af med at spå om fremtiden, at mens arbejde og kapital var forudsætningerne for produktionsstigningen i 1960erne, så ville det i 1970erne være et spørgsmål om, hvem der havde den største viden. Denne lovs opgave er at formidle en hurtig overførsel af tekniske fremskridt fra oprindelsesstedet til de virksomheder, der her i landet kan omsætte dem i praksis. Det kan være tekniske fremskridt gjort her eller i udlandet, og det kan være teknologiske forskningsresultater fra vore forskningsinsti-

tutter, der skal bringes ud til dem, der kan omsætte denne viden i praksis. Det har glædet mig at se, at ny erkendelse om virksomhedsledelse også indgår under lovens område. Netop fordi — som det er fremhævet af de tidligere talere — dansk industri er kendetegnet ved mange mindre virksomheder, er der behov for, at staten er med til at formidle denne viden. Der er mange virksomheder, som ikke er store nok til selv at lønne en ingeniør hele året, og ledelsen kan ikke selv overkomme at følge med i tekniske fagskrifter; her kan konsulentbistand være på sin plads. Man har altid råd til at betale en ingeniør i nogle dage.

Der er i udstrakt grad lagt op til, at den, der får råd og hjælp, selv skal betale, og det synes jeg er helt på sin plads. Problemet er sådan set ofte ikke det, at man ikke kan betale for den viden, men at man ikke ved, hvilke forskningsresultater der er opnået, og man kan ikke spørge efter en viden, man ikke ved foreligger. Der er næsten ingen grænser for, hvad små tekniske forbedringer kan betyde for produktionsstigningen, og der er nok ikke mange produktionsvirksomheder, hvor produktionen ikke kan hæves ved yderligere automatisering. Der skal bare friske øjne til at se på processerne, og det glæder mig, at den opsøgende virksomhed indgår i opgaverne.

Det har selvfølgelig også interesseret mig som en af de foregående talere, at statens tilskud til teknologiske institutter og andre serviceorganer skal lægges om, så de ikke får tilskud efter, hvor mange folk de ansætter, og hvor store udgifter de har, men derimod efter, hvilke resultater de opnår. Jeg synes, der er grund til her at kippe med flaget eller lette på hatten for de implicerede, som har medvirket til dette lovforslags tilblivelse, og som har været med til at få dette kriterium frem. En lignende holdning kunne jeg nok have lyst til at efterlyse hos folk, der arbejder inden for undervisningssektoren og socialektoren.

På et tidspunkt, hvor forbruget sættes i vejret som ingen sinde før, kan det nok virke lidt kontroversielt, at der lyder så mange kritiske røster mod produktionen og den økonomiske vækst. Selv om mange af angrebene er forfejlede og heller ikke afspejler befolkningens holdning, så er der ingen tvivl om, at vi fremover må producere med